

Jak dobrovolníci strávili červnové odpoledne s klienty Domova Kamélie

Hodinky ukazují dvě hodiny odpoledne, je příjemné teplé červnové odpoledne. Před dvěma novými domky chráněného bydlení v Křižanově popochází starší pán s brýlemi a v modrém tričku. Vyhlíží návštěvu, na kterou se společně s ostatními obyvateli domečků moc těší.

Bydlí zde klienti s mentálním postižením. Díky transformaci sociálních služeb žijí v malých domácnostech a vedou podobný život jako my ostatní. Pomáhají jim pracovníci v sociálních službách a také někteří dobrovolníci. Jako třeba ti, kteří právě přijeli z krajského úřadu v Jihlavě. Někteří pracují na sociálním odboru, jiní třeba na oddělení interního auditu. Dobrovolnice Lenka Požárová pracuje na krajském sociálním odboru a je z Třebíče, Ludmila Zemanová pracuje v Novém Městě na Moravě, dobrovolník Josef Kaňka je zaměstnanec krajského úřadu. Ačkoliv jsou z celé Vysočiny, spojuje je jedno – myslí si, že dobrovolník je potřeba.

Pojďte na návštěvu, dáme si kafe, zvali klienti dobrovolníky

Pan Jaroslav a paní ředitelka Domova Kamélie Silvie Tomšíková zvou dobrovolníky dál. Procházejí přes krásně upravený trávník až na terasu. Je tam příjemný stín a u stolu sedí další klienti. Nejprve se všichni pozdraví a už si hledají své místo k sezení. Ještě než se posadí, každý dobrovolník předává klientům drobný dárek, mezi nimi jsou obrázky dětí z trebičské mateřské školy. Jsou to drobnosti, ale potěší.

Povídali si jako staří známí

Veronika, která je na vozíčku, vyhlíží dobrovolníka Filipa. Namalovala mu obrázky a chce mu je dát. Pan Pepa zase pozval dobrovolníky do svého pokoje. Má ho vzorně uklizený a chce se tak trochu pochlubit. „Pepa výborně žehlí,“ chválí ho paní ředitelka. Klienti se totiž zapojují do chodu domácnosti, pomáhají s vařením, domácími pracemi i péčí o zahradu. Venku z terasy se už ozývá smích, jeden z klientů totiž vypráví vtipy.

Foto: Filip Šustr

**Dobrovolník
je potřeba**

Pan Jaroslav se zase dobrovolníkům s nadšením svěřuje, jak se těší na dovolenou. Všichni si povídají jako staří známí. Na stole mezitím přistála káva z kávovaru, který klienti získali od osloveného sponzora. Odpolední posezení u ní mají rádi. A také ji rádi sami „vaří“ návštěvám. Pan Jaroslav se pochlubil se sbírkou autíček. Mezi zkušené dobrovolníky patří Lenka Požárová. V době pandemie pomáhala v domově pro seniory v Třebíči. „Celý život se pohybuji v sociální oblasti. Mně osobně dává dobrovolnictví vnitřní smysl,“ říká Lenka, která se také zapojila jako dobrovolník na krajské COVID lince, kde radila volajícím s dotazy.

V Křižanově se k ní během chvilky sesedli klienti. Jakoby je přitahovala svým úsměvem. Nastal čas podívat se i do druhého domečku. „Rádi se pochlubí a chtějí vám ukázat, kde mají postel a kde televizi,“ vysvětluje Silvie Tomšíková, když klienti pobízejí dobrovolníky, aby s nimi šli do sousedního domečku. Pan Jaroslav ze skříně ve svém pokoji vytahuje krabice. „To jsou moje autíčka a autobusy. Mám je zabalené, aby se jim nic nestalo,“ vysvětluje dobrovolnici Lídě. O svých zálibách se rozvykládají i ostatní. Klienti i dobrovolníci. Čas postupně utíká a blíží se odjezd. Není to ale loučení, určitě se všichni zase znovu uvidí.

“
**Celý život se
pohybuji v sociální
oblasti. Mně osobně
dává dobrovolnictví
vnitřní smysl.**
”
Lenka

Foto: Filip Šustr